

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - १७

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - १७

ध्रुवचरितवर्णनम्

उत्तानपादनृपतेर्मनुनन्दनस्य
जाया बभूव सुरुचिर्नितरामभीष्टा।
अन्या सुनीतिरिति भर्तुरनादृता सा
त्वामेव नित्यमगतिः शरणं गताऽभूत् ॥ १ ॥

अङ्के पितुस्सुरुचिपुत्रकमुत्तमं तं
दृष्ट्वा ध्रुवः किल सुनीतिसुतोऽधिरोक्ष्यन्।
आचिक्षिपे किल शिशुः सुतरां सुरुच्या
दुस्सन्त्यजा खलु भवद्विमुखैरसूया ॥ २ ॥

त्वन्मोहिते पितरि पश्यति दारवश्ये
दूरं दुरुक्तिनिहतः स गतो निजाम्बाम्।
साऽपि स्वकर्मगतिसन्तरणाय पुंसां
त्वत्पादमेव शरणं शिशवे शशंस ॥ ३ ॥

आकर्ष्य सोऽपि भवदर्चननिश्चितात्मा
मानी निरेत्य नगरात् किल पञ्चवर्षः।
सन्दृष्टनारदनिवेदितमन्त्रमार्गः
त्वामारराध तपसा मधुकाननान्ते ॥ ४ ॥

ताते विषण्णहृदये नगरीं गतेन
श्रीनारदेन परिसान्त्वितचित्तवृत्तौ।
बालस्त्वदर्पितमनाः क्रमवर्धितेन
निन्ये कठोरतपसा किल पञ्चमासान् ॥ ५ ॥

तावत्तपोबलनिरुच्छ्वसिते दिगन्ते
 देवार्थितस्त्वमुदयत्करुणार्द्रचेताः।
 त्वद्रूपचिद्रसनिलीनमतेः पुरस्ता-
 दाविर्बभूविथ विभो गरुडाधिरूढः ॥ ६ ॥

त्वद्दर्शनप्रमदभारतरङ्गितं तं
 दृग्भ्यां निमग्नमिव रूपरसायने ते।
 तुष्टूषमाणमवगम्य कपोलदेशे
 संस्पृष्टवानसि दरेण तथाऽऽदरेण ॥ ७ ॥

तावद्विबोधविमलं प्रणुवन्तमेन-
 माभाषथास्त्वमवगम्य तदीयभावम्।
 राज्यं चिरं समनुभूय भजस्व भूयः
 सर्वोत्तरं ध्रुव पदं विनिवृत्तिहीनम् ॥ ८ ॥

इत्युचिषि त्वयि गते नृपनन्दनोऽसा-
 वानन्दिताखिलजनो नगरीमुपेतः।
 रेमे चिरं भवदनुग्रहपूर्णकामः
 ताते गते च वनमादृतराज्यभारः ॥ ९ ॥

यक्षेण देव निहते पुनरुत्तमेऽस्मिन्
 यक्षैः स युद्धनिरतो विरतो मनूक्त्या।
 शान्त्या प्रसन्नहृदयाद्धनदादुपेतात्
 त्वद्भक्तिमेव सुदृढामवृणोन्महात्मा ॥ १० ॥

अन्ते भवत्पुरुषनीतविमानयातो
 मात्रा समं ध्रुवपदे मुदितोऽयमास्ते।
 एवं स्वभृत्यजनपालनलोलधीस्त्वं
 वातालयाधिप निरुन्धि ममामयौघान् ॥ ११ ॥

*****